

BERLIN

Perhaps all the dragons

Met 'Perhaps all the dragons' strijkt BERLIN neer bij Campo & Campo. Dertig mensen vertellen hun bijzonder verhaal aan dertig toeschouwers in een één-op-één-videogesprek. Tot ze allemaal met elkaar verbonden blijken te zijn. Artistiek leiders Bart Baele en Yves Degryse lichten hun uitzonderlijke project toe: "Deze voorstelling is gemaakt om af te dwalen."

(c) Elise Vantilcke

'Perhaps all the dragons' brengt dertig verhalen samen die jullie in tien jaar verzamelden. Waarom integreren jullie ze nu in één voorstelling?

Yves: "Tijdens die tien jaar ontmoeten we interessante en heel verrassende mensen. Maar hun verhalen konden we niet altijd kwijt in één van onze voorstellingen. Naar aanleiding van het tienjarig bestaan van BERLIN wilden we een voorstelling bedenken waarin die mensen met elkaar rond één tafel zitten. Zo ontstond 'Perhaps all the dragons', waarin we dertig mensen filmde die hun verhaal vertellen. En die tonen we op dertig schermen aan dertig toeschouwers."

In de voorstelling interageren de vertellers met elkaar. Bepaalden jullie dat script op voorhand?

Yves: "Goeie vraag. Dat is de kern van het project. Het antwoord is simpel: alles lag op voorhand vast. Ook de interacties."

Bart: "Het zijn allemaal one-takers. De mensen vertellen hun verhaal in één take, er is niet in gemonteerd. Uit interviews vooraf distilleerden we een tekst. Die ging dan terug naar de vertellers als basis van hun script met daarin interacties, verwijzingen en dialogen."

Yves: "De mensen vertellen hun verhaal in eigen woorden. Maar wij heb

ben die woorden georganiseerd. En dat is het punt waarop het theater wordt: wij komen er in tussen. Wij laten op die schermen een Nederlander en een Japanner vanuit hun eigen woonkamer spelen met elkaar. Het zijn geen dertig YouTube filmpjes, het zijn dertig personages die met elkaar converseren."

Bart: "Dat is ook de reden waarom er geen koptelefoons zijn. Je bent niet afgesloten. Het is als in een restaurant. Als er aan een andere tafel iets straf gebeurt of er valt iets op de grond, dan dwaal je af."

Yves: "De voorstelling is ook gemaakt om af te dwalen."

Alle verhalen zijn waar gebeurd, behalve eentje. Zijn toeschouwers daarmee bezig?

Bart: “Na de voorstelling proberen ze te raden welk verhaal niet waar gebeurd is.”

Yves: “De toeschouwers zien allemaal een andere voorstelling. Van de dertig verhalen krijg je er vijf te zien. Achteraf praten mensen met elkaar over wat ze gezien hebben.”

Bart: “En gaan ze de verbanden zoeken. Of leggen ze eigen verbanden.”

“Eén beslissing, één moment, één keuze”

En wat is die rode draad?

Yves: “In de dertig verhalen is er iets dat al die mensen verbindt. Het begrip ‘één’ komt altijd terug: één beslissing, één moment, één keuze die iets in gang zet. De titel is een fragment uit een boek van Rainer Maria Rilke. ‘Perhaps all the dragons in our lives are princesses who are only waiting to see us act, just once, with beauty and courage’. Dat komt vaak terug in de verhalen: dat ene moment dat iets op je afkomt en dat je ombuigt tot een opportuniteit.”

Is er een verhaal dat er voor jullie uitspringt?

Yves: (twijfelt) “Da’s een moeilijke vraag. Het is sowieso al een selectie, begrijp je? Het zijn de dertig verhalen waarvan we vinden dat ze verteld moeten worden. De eerste ontmoeting bepaalt veel. Soms was die totaal anders dan wat we verwachtten op basis van het verhaal. Zo ontmoette ik een burgemeester van een Frans dorp zonder inwoners. Ik dacht vooraf: een burgemeester van zo’n dorp, dat moet een speciale mens zijn. Eens ik daar was, bleek hij de vraag al vergeten te zijn. Hij wou gewoon zijn verhaal vertellen en het werd een fantastische namiddag.”

Het lijkt me erg interessant om te zien hoe het publiek achter de schermen reageert.

Yves: “Inderdaad. Zoals bij elke theatervoorstelling ziet het publiek niet alle dingen die je erin stopte. Of maken mensen lijnen tussen de verhalen die we zelf niet hadden kunnen bedenken. Dat is fantastisch. Of het ook een sociaal experiment is? (lacht) Misschien is dat een gevolg, maar dat was alleszins niet ons opzet. Maar je ziet wel hoe mensen reageren op basis van hun karakter. Er zijn er die helemaal meegaan met het verhaal.”

Ook verbaal?

Yves: “Da’s de meest extreme reactie, maar inderdaad: soms spreekt iemand terug naar het scherm. Er is een Indiër die als afscheid z’n handen vouwt en knikt. Soms zien we toeschouwers terug knikken. Er ontstaat iets, ondanks het scherm dat tussen toeschouwer en verteller zit.”

BERLIN vertrekt voor een project vaak van een bepaalde stad of streek. Wordt jullie uitvalsbasis Berchem ooit het vertrekpunt van een voorstelling?

Yves: “Berchem is onze uitvalsbasis sinds ons ontstaan in 2003. We zijn in de Boomgaardstraat begonnen en er gebleven. Hier monteren we en organiseren we onze 130 tot 140 voorstellingen per jaar. We hebben ook al heel lang een band met ccBe. Ja, dit is dus onze plek. Maar we gaan niet zo snel een project ma-

ken over Berchem. Net omdat we hier al zo lang zitten. We hebben afstand nodig om heel naïef naar een stad te kunnen kijken. Bekijk het omgekeerd. Als iemand uit een ander land hier op bezoek is, bekijk jij Berchem anders door diens ogen.”

Wat staat er nog op til?

Yves: “In Lissabon verbouwen we nu zeven voorgevels van huizen op zeven heuvels. Dat is een architectuurproject, maar ook een voorstelling.”

Bart: “We zijn vier jaar bezig in de regio van Tsjernobyl. We volgen daar een ouder koppel dat in de verplichte evacuatiezone is blijven wonen. Ze zijn er nooit weggeweest en wonen er helemaal alleen. Ze zijn allebei in de tachtig en hebben geen elektriciteit, geen stromend water, geen gsm-bereik. We filmen daar twee keer per jaar. Dat project willen we afronden in 2016.”

Yves: “En verder is toeren een groot deel van ons werk. Toeren en creëren, dat doet BERLIN, het hele jaar door. We hebben het onlangs eens nageteld: we zijn toch zo’n 120 dagen per jaar onderweg. Dat is wel wat.”

Matthias Van Milders

BERLIN
Perhaps all the dragons
wo 21 januari tot zo 24 januari
18.30 uur, 20.15 uur en 22.00 uur
vvk | kassa: 16 euro
Campo & Campo
Grotesteenweg 19 - 21, Berchem

(c) Marc Damage

